El Girona, a segona!

El bon gironí és més de sustentar amb jactància els béns acumulats per la nissaga familiar que de cercar fortuna en terres llunyanes; així doncs, la conseqüència d'aquest conservadorisme patrimonial és la por de perdre-ho tot després de la confusió inquietant d'Ipurua, un gran pretext perquè l'aficionat que compra pastissets de crema els diumenges mentre controla si els fanals s'encenen en la claror, faci valer les seves crides a la desgràcia amb els penals el darrer minut i la falta d'encert en moments clau de la temporada. L'axioma és diàfan: estem patint l'infortuni de l'equip condemnat a l'infern. Per això, després de la bufetada dominical, el Nostradamus de Ballesteries ha entrat cridant a les tertúlies on l'aguanten per allò de respectar el cinquè manament: "Ja us ho deia! El Girona, a segona!" Parem, deixem-lo xisclar i, un cop faci un glop de cervesa amb un somriure de patrici sidós, li etzibem sense cap mena de caritat cristiana que si vol ser un pòsit de cendra emocional es quedi a casa acaronant traumes perquè no necessitem doctors en futbol per la universitat de Cantallops, ni presidents de whisky, ni entrenadors de rom Pujol, sinó que ara més que mai hem de defensar el que tenim amb la mateixa visceralitat que Roger de Llúria expulsà els francesos per salvar Girona d'un setge molt més penós que el fet de caure en descens. En definitiva, amic gironí crític amb La Caixa i amant dels tipus d'interès, no necessitem transportar l'actitud suficient de la tribuna del Camp Nou a Montilivi. Quedes avisat.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 07-02-2019, Pàgina 16
-L'Esportiu. Girona 07-02-2019, Pàgina 20

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/opinio/article/1549412-el-girona-a-segona.html